

पद ४९

(राग: अभंग – ताल: धुमाळी)

तोचि मूर्ख जाणावा सत्य रे । ज्ञानविण म्हणे झाले मत्कृत्य
रे ॥ध्रु. ॥ जेणें बुडतो या संसारी । तेचि जिंकलों नाही सहा

अरि ॥१॥ चित्त नाही विलया नेलें । नाहीं देखिलें ठाव
आपुलें ॥२॥ आपली आपणाते भूल पडली । व्याघ्रें श्वानासर्वें
श्वानता मानिली ॥३॥ मनोहर म्हणे मना ऐसें नको करूं । माणिक
पदीं लागुनी होई भवपारू ॥४॥